

[Pia Christmas-Møller]

skæftigelse, skal have mulighed for at få en videreuddannelse. Det er det, det handler om.

Hvis man er ledig, hjemmegående eller noget som helst andet end i beskæftigelse, er der mange andre uddannelsesmuligheder, men så er det bare ikke voksenuddannelsesstøtteordningen, man skal have fat i. Det er måske det, Socialdemokratiet glemmer.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Socialdemokratiet har fuldt ud for øje, hvad loven om voksenuddannelsesstøtte gælder. Det gælder om at give mennesker, der er i beskæftigelse, en uddannelsesmulighed i arbejdstiden, og specielt har vi den målgruppe for øje, som er beskrevet i lov om voksenuddannelsesstøtte, nemlig de ufaglærte, som er beskæftiget på den del af arbejdsmarkedet, hvor de i større udstrækning er truet med arbejdsløshed. Netop over for den gruppe er det vigtigt, at der etableres et uddannelsesstilbud, som er relevant, så de kan optjene kompetence. De, som er på deltid, er forholdsmæssigt diskrimineret i forhold til dem, som er på fuld tid, med hensyn til adgangen til at få point for at kunne deltage i voksenuddannelsesstøtten.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hvis folk arbejder under 10 timer om ugen, har de faktisk mere fritid end arbejdstid, og så er det altså meget vanskeligt at tilbyde dem undervisning i arbejdstiden.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det, fru Kirsten Lee sagde, var meget præcist. Jeg vil bare endnu en gang konstatere over for Socialdemokratiet, at vi ønsker at få en massiv voksenuddannelses- og efteruddannelsesindsats i dette land, men at vi ikke mener, at det hele nødvendigvis skal klares med undervisning i arbejdstiden for de personer, der som skitseret af fru Kirsten Lee faktisk har en større del fritid. Det er måske mere oplagt at lægge uddannelsen i fritiden.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Jeg synes, det er meget tendentiøst, at fru Kirsten Lee siger, at folk, der har mindre end 10 timers beskæftigelse, har rigeligt med fritid til at tage en uddannelse uden for arbejdstiden.

Vi taler om de mennesker, som har et deltidsjob, og det er som regel mellem 15 og 19 timer. For dem er det om ikke umuligt så forholdsmæssigt meget vanskeligere at optjene retten til en uddannelsesstøtte, og vi synes ikke, det er rimeligt, at der er den forholdsmæssige diskrimination. Der må være lige og fair adgang til at kunne optjene retten til voksenuddannelsesstøtte.

Mølgaard Jensen (V):

Venstre kan helt tilslutte sig de indvendinger mod lovforslaget, som kulturministeren netop har redegjort for. Kulturministeren har på fyldestgørende vis kommenteret lovforslagets enkelte elementer og præciseret bevæggrundene for, at regeringen må afvise forslaget.

Til dette lovforslag vil jeg gerne knytte et par generelle kommentarer. Loven om voksenuddannelsesstøtte, som trådte i kraft 1. oktober 1989, er altså kun ca. 160 dage gammel. I loven er det klart præciseret, at den skal tages op til revision i folketingssamlingen 1991-92. Indtil da skal VUS-ordningen have mulighed for at udvikle sig inden for de lovgivningsmæssige rammer. Den evaluering, som er planlagt om 1-2 år, må vise, om der er relevante bevæggrunde for at ændre ordningen.

Det kan heller ikke være rimeligt, at netop vedtagne love kort tid efter skal udsættes for revision, og specielt ikke, når det drejer sig om landsdækkende forsøgsordninger, der løber over flere år. Det er en højst betænkelig tendens i det politiske arbejde, ja, det er en parlamentarisk uskik.

Pia Dahl (FP):

Det, Fremskridtspartiet først falder over i dette forslag, er bemærkningerne til pkt. 4, hvor Socialdemokratiet postulerer, at praktisk taget alle deltidsansatte ønsker fuldtidsbeskæftigelse, men kun kan få deltidsbeskæftigelse. Det tror vi ikke på. Jeg ved ikke, hvor Socialdemokratiet har den opfattelse fra, men det er jeg da ganske interesseret i at høre.

Dernæst også til bemærkningernes pkt. 4: Man tillader sig at sige, at hvis man ellers har et arbejde på 25 timer og tager et heltidskursus,